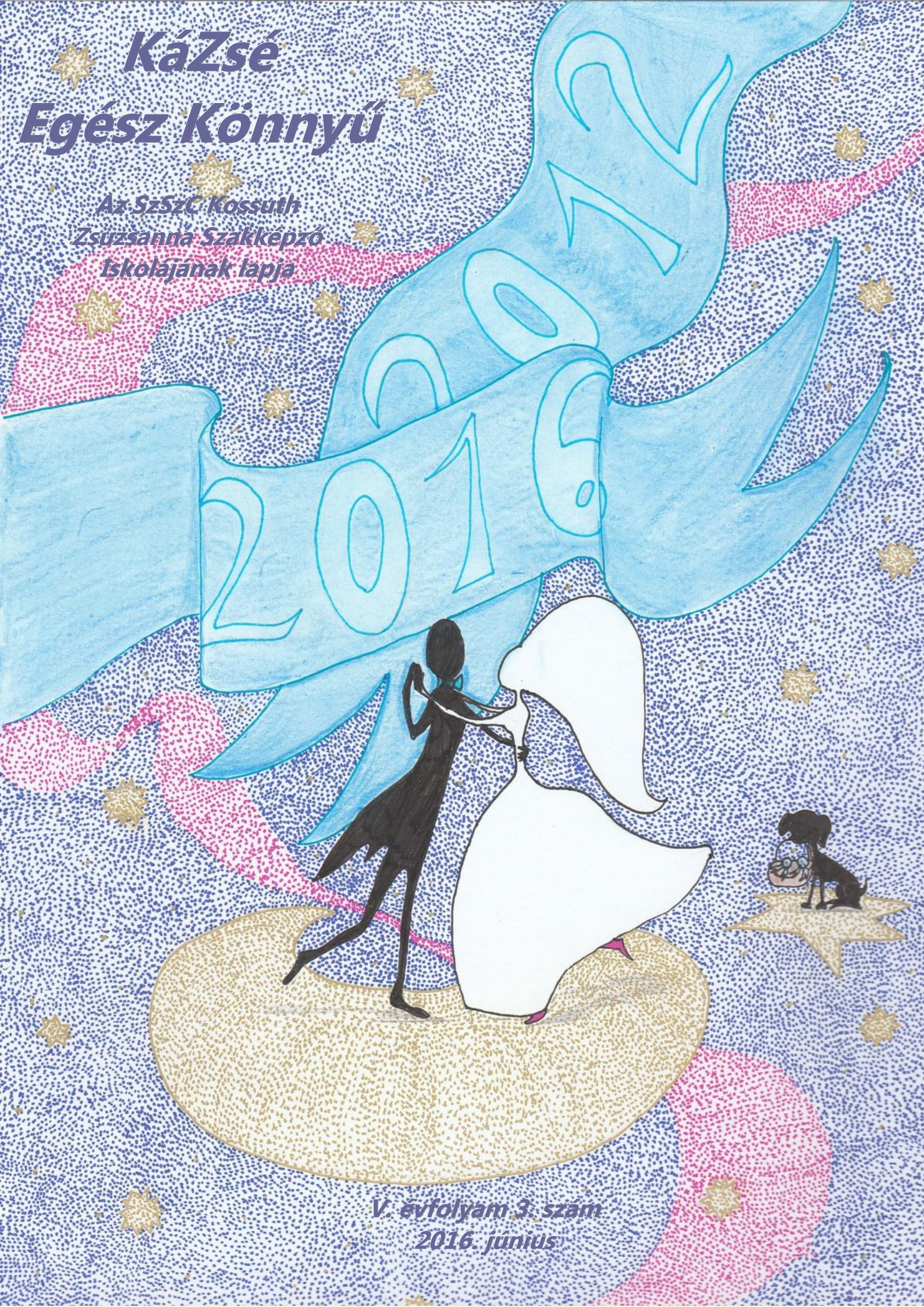

KáZsé *Egész Könnyű*

*Az SzSzC Kossuth
Zsuzsanna Szakképző
Iskolájának lapja*

*V. évfolyam 3. szám
2016. június*

2016 méter – 9 fok = ?

2016 első tanítási napján iskolánk diákjai és tanárai az immár hagyományos sétával kezdték a napot (minden évben annyi métert teszünk meg, amilyen évet írunk). Talán ez volt az eddigi legnehezebb séta, mert az idő száraz volt ugyan, de rendkívül hideg. Ennek ellenére senki sem futamodott meg. Az élményről szokás szerint megkérdeztük a résztvevőket.

„A sétálással nincs problémám, de az időjárásra való tekintettel én most nagyon hidegnek éreztem ezt a kis testmozgást” – árulta el az egyik átfagyott tanárnő. Egy másik pedagógus azt panaszolta el, hogy évről évre megfélekedezik erről az eseményről, és a szünet végén nem feltétlenül olvassa el az e-mailjeit, amikor az emlékeztető megérkezik. Ilyenkor előfordulhat, hogy nem öltözik a programnak megfelelően.

A diákok szerint nincs semmi baj ezzel a hagyománnyal („Jó kora reggel felfrissülni, és újult erővel kezdeni ezt az évet az iskolában!”), de köztük is akadt, aki a mínusz kilenc fokot túlságosan hidegnek találta, és inkább maradt volna az iskolában. Ahogy fogalmazott: „Ha lenne egy egészséges tizenkét fok, az jobban esne.” (Azon persze lehetne vitatkozni, hogy január elején mennyire lenne egészséges tizenkét fok... – a szerk.)

Más diákok úgy vélték, hogy aki a téli szünet alatt nem mozgott semmit, annak jót tesz a séta, és természetesen a szokásos megjegyzés sem maradt el: „Arra nagyon jó, hogy elmaradjon az első óránk!”

A legtöbben séta közben jót beszélgettek arról, hogy kinek hogy telt a szünet, majd néhány óra múlva azt is megtudtuk: épphogy megtehetjük az idei métereket. Még aznap megérkezett a friss hó, amelyben már nehezebb lett volna gyalogolni.

Csongrádi Beáta

Tartalom

2016 méteres séta	2. oldal
Szalagavató	3. oldal
Búcsú Icuka nénitől.....	5. oldal
Csillag téri történetek 3.	6. oldal
Színes – Diáknap	7. oldal
Színes – Versenyeredmények.....	8. oldal
Színes – közösségi szolgálat, egyéb .	9. oldal
Színes – színház, irodalom, sajtó ...	11. oldal
Interjú Merő Béla rendezővel.....	12. oldal
Komáromi Anett, Tege Antal	13. oldal
Szalmák éjszakája.....	14. oldal
Irodalmi sarok.....	20. oldal
Aranyköpések	21. oldal
Gratulálunk!.....	22. oldal
Hyperión	25. oldal
Vörösmarty levele.....	27. oldal
Film- és sorozatajánlók.....	28. oldal
Tablók	30. oldal

Szalagavató 2016

Idei szalagavató bálunk főszereplői az érettségi időszak közepén talán már nem is emlékeznek a képriportunkban szereplő szép percekre, ezért a nyár elején szeretnénk a télnek ezt a még nyugodt és felhőtlen eseményét feleleveníteni. Íme tehát idei bálunk emlékkönyvbe illő emlékei.

A bált Horváth Attila igazgató úr nyitotta meg, majd a nyitótánc következett: **bécsi, majd angol keringő**, amelyeket, mint rendesen, **Lázár György** tanított be.

Reméljük, hagyomány született azzal, hogy az idén a végzős diákok **szüleikkel** is keringőt táncolhattak. Az utóbbi években ez nem volt szokás iskolánkban, de – ahogy a képen is látható – mindenki nagyon örült a lehetőségnek.

A **11. f** osztály tagjai kaptak először szalagot, amelyet **Fűrész Csilla** osztályfőnök tűzött fel. (→)

Ezt követően **Thirring Gyuláné** tűzte fel **12.a** osztályos diákjai szalagjait. Az esemény azért is volt különleges, mert a tanárnő pályájának utolsó osztályára lehetett büszke ezen az estén.

A **12. c** osztály **tánca** következett. A táncot **Réz Adrienn** tanította be.

Az alsó képen: a **11.f** osztály!

A **12. b** osztály **Gera Csilla** osztályfőnöktől kapta meg a szalagot.

Majd a **12.a** osztálytáncra következett.

A **12. c** osztálynak **Gottl Elza** osztályfőnök tűzte fel a szalagot.

A **11. f** osztály táncának koreográfiáját **Kálmán Patrícia** tanította be (ld. a következő hasámban).

A műsort a **12. b** osztály tánca zárta. Az osztály leányai a 90-es évek bombasztikus slágereire táncoltak, míg az osztály fiútagjai a koreográfia kiegészítői, kakukktójásai voltak.

A táncot **Tóth Alexandra** tanította be.

Az este további részében a bálozók és vendégeik szórakoztatásáról 24 óráig a Jaffa Trió gondoskodott.

Fejes Edit forgatókönyve alapján

Elhunyt Ácsné Fekete Ilona (Icuka néni)

A tanév második felének számtalan érdekes eseménye arra indít minket, hogy időrendben haladjunk, azonban most fájdalmas ponthoz érkeztünk. 2016. január 10-én elment kedves volt tanárunk, kollégánk, barátunk, így a lap történetében először egy, az intézményt és szerkesztőségünket is közelebről érintő nekrológot kell közölnünk.

Fájó szívvel tudatjuk, hogy iskolánk nyugdíjas kolléganője, Ácsné Fekete Ilona 70 éves korában, súlyos betegség után elhunyt.

A könyvtár, ahol dolgozott, fészek volt, és ő benne a tyúkanyó. Mindenkivel törődött, mindenkihez volt egy jó szava. Ember volt, Tanár volt, nagybetűvel. Kicsi volt, törekeny, mégis óriás. Nem volt mentor hivatalosan, de az lehetett volna: szárnyalni tanított diákokot, kollégát. Tanultunk tőle nemcsak pedagógiát, magyar nyelvet, könyvtárhasználatot – főleg toleranciát, emberséget. Úgy tudta szeretni a verseket, az irodalmat, a színészetet, ahogy senki más: minden szavával adott, mindenkinek. Szerelmes volt a világba, az emberekbe, a művészetbe, a szavakba, nap mint nap rácsodálkozott a pillanatra, és a pillanatban a világra.

Megtanította szeretni ezt a pillanatot. Megtanította: sohasem szabad feladni. Megtanította, hogy az élet még akkor is szép, ha nem az. Megtanította, mennyi csoda van a világon.

Ő is csoda volt. Hiányozni fog, és mégis velünk marad.

Ácsné Fekete Ilona 70 évet élt – nekünk.

Köszönjük, Icuka.

Kedves Olvasóink!

Icuka néni számos hobbija között fontos helyet foglalt el az írás. Korábban is közöltük már két novelláját. A Csillag téri történetek harmadik része ebben a számban, ezúttal nem az Irodalmi sarok rovatban, hanem a következő oldalon található.

Olvassátok olyan szeretettel, ahogyan Ő írta. Icuka néni nem ment el, erre szeretnénk utalni a következő oldalon Keresztury Zsuzsánna képével. Köztünk van, üzen nekünk most is, és szeretnénk, ha legalább az írásaiból mindenki megismerhetné egy kicsit, aki nem ismerte.

A szerk.

Csillag téri történetek 3. – Az apa

Valahol a Csillag tér környékén laknak. Gyakran utazunk együtt a tízes trolin. Lendületesen tolja a kocsit, melyben a lánya ül. Kicsit meghajlik derékban, nem százkilencven körüli termetéhez méretezték a járművet.

Ötvenes éveiben lehet, valamikor hollófekete hajában ősz tincsek göndörödnek. A lány haja ébenfekete.

Kora tavasztól késő ősziig – november elején is láttam még – minden délután sétára viszi a lányt. A Fecske utcánál szállnak fel, és a Dugonics tér a végállomás, a zenélő szökőkút. A nyár esti koncertek rendszeres hallgatói, mint én is.

A lány leszállás előtt már nyugtalan. Az apa mond neki valamit halkán. Egyenként lefejtí ujjait a kapaszkodó fémkorlátról, könnyedén gurítja le a kocsit a járdára...

A téren, a zenekar közelében állítja le, mögé áll, ha szék is van, leül, de ha nincs, a szökőkút szélére telepszik, onnan hallgatja a zenét, és szemmel tartja a lányt.

Gyakran vásárolunk a Csillag téri kenyérboltban, máskor kerékpáron siet valahová – talán a közeli orvosi rendelőbe, gyógyszertárba.

Nyári melegek idején árnyékba állítja a kocsit. Néha dobozos üdítőt és poharat vesz elő a kocsi csomagtartójából, megtölti, majd megitatja a lányt. A dobozt bezárja, visszahelyezi, a poharat a közeli ivókútnál öblíti, mielőtt eltenné.

Hideg időben termoszból tölt teát.

Semmit nem tudok róluk, de figyeltem tavasztól ősziig, csodáltam őt nyugalmaért, a szeretetéért, amit a lány felé sugároz.

Nem ismerem a háttérét, soha nem látok társaságukban egy anyának gondolható asszonyt, sem testvéreket. Lehet a háttérben gondoskodó feleség, aki minden otthoni munkát elvégez, vagy áldozatos nagymama.

Főz, mos, takarít, este előkészíti a fürdetést. A vacsora az asztalon, a pizsama a lány ágyára készítve. Ha már lefektették, betakarták, akkor megbeszélnek a konyhaasztalnál a holnapi teendőket.

Hűvösödik az idő, talán elő kell venni a lány melegebb kabátját. Lefekvéshez készülődnek, és remélik, ez az éjszaka nyugalmas lesz, végigalhatják.

Még egyszer benéznek a lány szobájába, égve marad a kis éjjeli lámpa.

Szereti a lányát, akivel nem lehet ugyan beszélgetni, mert nem rendelkezik a beszéd képességével, de mindent megért.

A lány, aki nem tud járni, s kocsiban ülve tölti napjai nagy részét, de az apa jóvoltából bejárta már a város minden zugát. Az évszakokat is ismeri, a lombos tavasztól a napsütötte nyáron át a szeles novemberig.

A lány, aki éppúgy lehet tizenöt éves, mint harminc. Akinek biztonságot nyújt az apja, aki fáradhatatlanul rója tolószékes lányával Szeged utcáit.

Keresztury Zsuzsanna képe

Színes – ami megüti a fület, amin a szem megakad

2016. január 22-én, a magyar kultúra napján iskolánk tanulói és tanárai csatlakoztak az „Együtt szaval a nemzet” kezdeményezéshez.

A televíziós közvetítést is figyelemmel kísérve az iskola **Kölcsey Ferenc Himnuszát** és **Petőfi Sándor Nemzeti dal** című versét szavalta el.

A már hagyományos diáknap **Mindent tudni akarok!** vetélkedő eredménye:

I. kategória: **1. 10.a/1.**, 2. 10.a/2., 3. 9.a

II. kategória: **1. 12.a**, 2. 11.a

A csapatok biológia, matematika, magyar, földrajz, történelem és fizika tárgyból kaptak játékos feladatokat.

A **diáknap osztályvetélkedőn** minden 9-11. osztálynak egy adott nemzetet kellett bemutatni.

A sok szórakoztató műsorszám, valójában **a három legjobbnak tartott produkció** (az **indiai** táncot lejtő **10.a**, a **görög** drámát játszó **10.b** és a **japán** tolmácsot is foglalkoztató **11.b** osztály előadásai) közül a zsűri **sorsolással** választotta ki a **győztes 11.b** osztályt.

Iskolánk **divattervezői pályázatának** eredményhirdetését február 19-én, a Diáknapon tartottuk iskolánkban. A megyéből 55 általános iskolás és 32 középiskolás nyújtotta be pályamunkáját. Az **általános iskolás** kategóriában **Simányi Réka** bizonyult a legjobbnak (Gedói Általános Iskola), a második hely **Visky Mollie** (hódmezővásárhelyi Németh László Gimnázium). Harmadik lett **Hambek Dóra** (Béke utcai Általános Iskola).

A középiskolás kategóriában saját diákjaink remekeltek: **Ozsváth Enikő** lett az első (11.b), **Sárközi Tímea** a második (11.b), a harmadik pedig **Czető Ildikó** (11.b).

Szintén a diáknapon a **történelmi-atlasz-használati verseny** eredménye a következőképpen alakult:

I. 11.a (Szlávik Noémi, Bakos János és Hajas Tamás)

II. 12.c (Baráti Fanni, Kondász Tünde és Zeisler Szimonetta)

III. 10.a (Csóti Izabell, Király Viktória és Rabb Tímea).

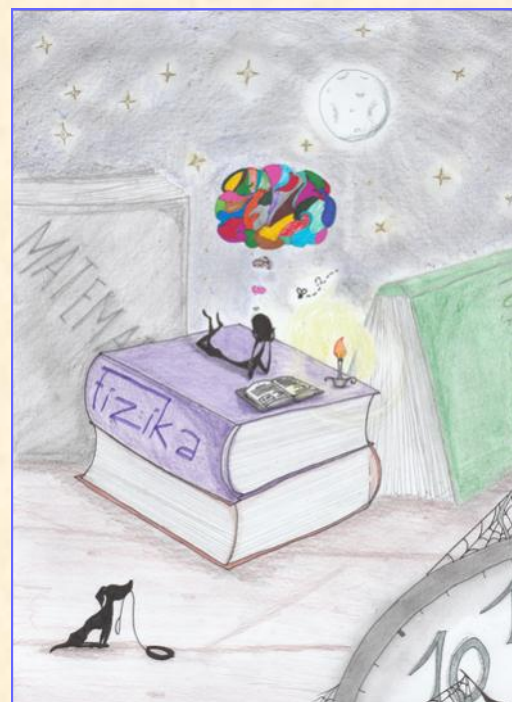

Az idegen nyelvi **szépkiejtési** versenyek közül tartozunk még a **latin nyelvi** vetélkedő eredményével, amelyre március 30-án került sor. A következők bizonyultak a legjobbnak:

I. Novkov Zorán 13.egy

II. Rabb Tímea 10.a

III. Olasz Ágnes 13.egy

Ludányi Zsófia illusztrációja

Az **angol nyelvi országismereti verseny** győztesei:

I. Sárközi Tímea és Szigethy Natasa 11.b,

Tyukász Dávid és Kecskeméti Eszter 11.a,

II. Hufnágel Ildikó, Szlávik Noémi,

Hajas Tamás 11.a,

III. Jenei Szabolcs és Kozák Ferenc 10.a.

A **német nyelvi országismereti verseny** legjobbjai:

I. Varga Evelin, Debreceni Daniella és Berta Krisztina 9.b,

II. Gyukin Juliána, Kovács-Takács Kitti és Vass Noémi 10.b.

A tanév végén tartottuk az „**Édes anyanyelvünk**” nyelvhasználati verseny iskolai fordulóját, hogy kiválasszhassuk azt a két diákot, akik szeptemberben a megyei versenyen indulhatnak. A legjobbak tehát:

I. Kecskeméti Eszter 11.a,

II. Vincze Violetta 10.a.

A **víz világnapja** alkalmából rendezett iskolai vetélkedő eredménye: **I. 11.a,**

II. 13.egy, III. 12.b.

A városi vetélkedőt a **Tömörkény Gimnázium** csapata nyerte a **Kiss Ferenc SZKI** és a **Krúdy SZKI** csapata előtt. Képünk a győztesek **jutalomkirándulásán** készült.

A **csillagászat-mitológia verseny** öt fordulójában nyújtott igen eredményes és/vagy kitartó részvételért külön dicséret illeti következő diákjainkat:

Kiss Zsanett és Rabb Tímea (10. a),

Lajos Mónika, Magyar Krisztina,

Safranyik Izabella és Tóth Edit (9. a),

Széni Fanni, Süli Petra és Keresztes Dániel (9. a), valamint

Pécsi Katalin (13. a).

Az iskolanapon jutalmazták a korábban lezajlott **Implom József helyesírási verseny** győzteseit is. A megmérettetésen a végzős tanulók voltak a legügyesebbek. Az eredmény:

I. Ludányi Zsófia 12.c és Nagy Gitta 12.b

II. Vári Szilvia 12.b

III. Kókai Kata 12.b

Színes – közösségi szolgálat, iskolai események

Március 11-én sikeresen lezajlott a **Tesz-Vesz Tavasz** rendezvény iskolánk diákjainak részvételével. A tanulók lelkesen gyűjtötték a szemetet az iskola környezetéből.

Állásbörzét szerveztünk a végzős egészségügyi szakos tanulóinknak április 19-én. Köszönet a résztvevő területi képviselőknek, intézményeknek!

A következő kép **Pavelcze Lászlónak**, a **Baptista Szeretetszolgálat Rescue 24 Nemzetközi Speciális Mentőcsapat parancsnokának** elgondolkodtató előadásán készült.

Március 18-án közösségi szolgálat keretében tíz diákunk készített **húsvéti ajándéktárgyakat**. A programot a **mórahalmi Karitás** koordinálta. Az így készült tárgyak értékesítéséből befolyt pénzt szociálisan rászorultak megsegítésére fordítják.

Április 22-én a **Föld napja** alkalmából diákjaink megszépítették iskolánk környezetét.

Május 6-án véget ért az a konzultációsorozat, amelyben a **Szegedi Újszülött Életmentő Szolgálat Alapítvány** székházában, **Pintér Sándor** professzor úr vezetésével több mint négyszáz hallgatónk részvételével.

Május 24-én diákjaink közösségi szolgálatban tevékenykedtek a Szeretethíd országos rendezvényen.

A Dugonics Társaság XVI. Művészeti fesztiváljának keretében, a Tavaszváró divatbemutatón könnyűipari tagozatos diákjaink óriási sikert arattak. A ruhákat tervező diákokat a tavasz inspirálta; a virágok, a színek és az időjárás hol applikációk, hol áttört felületek, hol festett minták formájában jelentek meg a ruhákon.

A Délmagyarország szavaival: május 22-én divatot diktáltunk. A Szeged Napja programsorozat divatbemutatója a Nemzeti Tehetség Program keretében, a „Szakképzésben részt vevő tehetséges fiatalok tehetséggondozásának és az ezt segítő alkotópedagógiai műhelyek működésének támogatása” című pályázat keretében valósult meg.

A diákok Szeged városának jellegzetes vonásait örökítették meg, majd egyedi és sokszorosító grafikai eljárásokkal feldolgozták, ezután nyomott mintás pólókat készítettek terveikből (ld. képünkön közelebről is).

Május 12-én, Az ápolók nemzetközi napján közösen ünnepeltük az ápolókat, egészségügyben dolgozókat iskolánk tanulóival, tanáraival.

Május 21-én, majd június 5-én iskolánk egészségügyi szakképzős diákjai az SZTE Juhász Gyula Alapfokú Művészetoktatási Általános Iskolája és Napköziotthonos Óvodájában végeztek szűrést.

Színes – rendhagyó irodalomórák, kulturális események

Májusban iskolánkba látogatott a **Békéscsabai Jókai Színház**. A programot **Gera Csilla** tanárnő felkészítésével idei **12.b-s** diákjaink nyerték tavaly színházi vetélkedős szereplésükkel: az épületünkbe „áttelepült” társulat tagjai két **rendhagyó irodalomórát** tartottak (a 9-10. évfolyam diákjainak **Petőfi Sándorról**, a 11-12.-eseknek pedig **József Attilával** kapcsolatban).

A József Attila-előadást tartó színészekkel, **Tege Antallal** és **Komáromi Anettel** interjú is készült, amelyek a következő oldalakon olvashatók.

A **Fiatal Írók Szervezete Írókölcsonzó Program** keretében május végén rendhagyó irodalomórát tartott iskolánkban **Szilasi László** irodalmár, kortárs író. A beszélgetést **Szekeres Nikoletta** vezette. A FISZ fontosnak tartja, hogy a fiatalokhoz közel hozza a kortárs irodalmat, és a diákok a „kötelezők” mellett pályájuk elején járó tehetségekkel is találkozhatnak.

A Békéscsabai Jókai Színház művészei – szintén a színházi nap keretében – egy előadással is megleptek bennünket. A tornateremben díszleteiket felállítva az egész iskolának előadták **Molière: A fősvény** című darabját. A darab rendezőjével, **Merő Bélával** készült beszélgetés szintén a következő oldalakon található. (A fotókat a színház oldaláról kölcsönöztük.)

A **Diákújságírók Országos Egyesülete (DUE)** szervezésében az idén Budapesten, a Várkert bazárban rendezték meg az **Ifjúsági Sajtófesztivált**, melyre szerkesztőségünk is meghívást kapott. A színes, látványos rendezvényen a KáZsé Egész Könnyű iskolaújság szerkesztőségét **Ludányi Zsófia** és **Mikó Anna** tanárnő képviselte. Bár a Tehetségkutató Diákmédia Pályázat eredményhirdetése „kossuthzsuzsás” sikert nem hozott, örömmel hallottuk, hogy a Szegedi Tudományegyetem média szakja és Szeged több középiskolai médiumának szerkesztősége is sikeresnek bizonyult.

Ahogy Molière megálmodta

Interjú Merő Béla rendezővel

Fotó: Jókai Színház

A színházi napot ígéretünkhöz híven interjúkkal egészítjük ki. Az alábbiakban sokat megtudhatunk például a látott előadás háttéréről. A Békéscsabai Jókai Színház Molière-előadása előtt Merő Béla Radnóti-díjas, Fehér Rózsa-díjas rendezővel Mikó Anna beszélgetett.

M. A.: – Még nem tudom, mit fogok látni, így nehezebb a kérdés. Volt az idén itt Szegeden egy Molière-élményem, az egy kimondottan modern Tartuffe-rendezés volt. Itt mire számíthatunk?

M. B.: – Egyrészt nem tudom, mi az, hogy modernség. Azt tudom, hogy amikor az ember átdolgoz valamit, akkor az a tisztességes, ha odaírja, hogy „Molière nyomán”.

Én itt a csapattal arra törekedtem, hogy a molière-i hagyományokat folytassam. Molière-t nagyon rosszul játszanak általában Magyarországon. Egyrészt nem ismerik. Ami megy, az nagyjából lefűrt lábú szövegfelbőfögés. Tudni kell, hogy ezek zenés– vagy balettvígjátékok. A balettvígjáték-részt általában kihagyják az előadásokból.

Nagyon régen Zsámbéki Gábor rendezte Kállai Ferencsel az Úrhatnám polgárt, akkor láttam először – és revelációként hatott –, hogy a zenés közjátékokat megrendezték, és azok dramaturgiailag ellenpontozták a fővonalat.

Itt, a fősvénynél nincs ilyen. Ez egy hagyományos értelemben megírt vígjáték. Nagyon sokan írták róla, hogy felületes mű – egészen félelmetes, hogy ez mennyire nem így van. Ugye azt tudjuk, hogy minden molière-i vígjáték mögött egy valódi dráma van. Azt is tudjuk, hogy Molière-nél nincs anya, legfeljebb nevelőanya. A feudalizmusban az apa a döntő. Tehát van a fiatalok világa, akik szeretnének megszabadulni a pénztől, szeretnének megszabadulni az apai szigorától, a feudalizmustól, és szeretnének szabadon élni. Van egy mániákus apa, aki semmi másban nem hisz, csak a pénzben. Ez sajnos nagyon aktuális a mai napig. És aztán ebből lesz a bonyodalom, az apa akarja feleségül venni azt a lányt, akibe szerelmes a fia, a lányát oda akarja adni egy öregembernek, akiről később kiderül, hogy abszolút ő a deus ex machina a darab végén.

Ez egy klasszikus értelemben megírt darab. Ami számunkra nagyon izgalmas volt, az az, hogy Molière vásári színjátszáson nevelkedett. Ő ott kezdte, éveken keresztül dolgozott, és minden komédiájában ott van a farce, ott van a commedia dell' arte stílusa. Mi ezeket a nyomokat próbáltuk megkeresni az előadásban, azokat az alapvető játéktípusbeli dolgokat, amelyek jellemzőek lennének Molière-re, legalábbis a mi felfogásunk szerint. Szerintünk ezen a módon kellene játszani Molière-t, átadva egyúttal azt a gondolati rendszert, amit ilyen vázlatosan, futtában elmondhattam, hiszen az még mindig működik.

Sokszor játszottuk az előadást, érdekes módon általános iskolások is nézték, és nagy ováció volt, mert valahogyan közel jutott hozzájuk. Remélem, hogy ez történik itt is.

M. A.: – Nagy kíváncsisággal várjuk, köszönjük szépen.

Mikó Anna

Nem tanítunk – testközelbe hozunk

Interjú Tege Antallal és Komáromi Anettel

Ahogy korábban leírtuk, május 23-án két rendhagyó irodalomóra is zajlott iskolánkban: a 9-10. évfolyam Petőfi Sándorral, a 11-12. pedig József Attilával kapcsolatban vehetett részt különleges interaktív előadáson. Az előbbi *Csomós Lajos* és *Tege Antal*, utóbbit szintén *Tege Antal* és *Komáromi Anett* tartotta diákjainknak. A József Attila-óra kapcsán *Komáromi Anettel* és *Tege Antallal* beszélgettünk.

M. A.: – *Ha színész lennék, örülnék egy ilyen rendhagyó irodalomórának, hiszen ez más, mint a mindennapi „színház”. Se Petőfi Sándornak, se József Attilának nem nagyon van olyan műve, amit színpadon meg lehet valósítani. A sok versmondásra az ilyen alkalmak, rendhagyó órák, irodalmi összeállítások adnak lehetőséget.*

T. A.: – A mi esetünkben ez úgy indult, hogy Meleg Réka dramatizálta az írásokat, és négy fiatal hallgató színpadra alkalmazta, szituációba helyezte. Annak én voltam a rendezője. Kérdezték, hogy mivel tartoznak a rendezésért, és azt mondtam: csak azzal, hogy hadd használjam ezt az anyagot. Ahogy említetted, nem lehet színpadra vinni, illetve nincs olyan műve egyik költőnek sem, amivel meg lehetne ezt tenni, de azt gondolom, hogy a színházhoz, a hagyományos színpadi páros játékhöz azért hozzátartozik a költészet és a versmondás. Ez egy másfajta pódiumművészet. De próbáltunk arra odafigyelni, hogy nem akartuk szituációba helyezni, hanem szeretettünk volna megmaradni a versnél és a prózánál.

M. A.: – *Gyakran tartotok ilyen rendhagyó irodalomórákat?*

T. A.: – Hál’ Istennek igen. Van rá igény, és van több ilyen óra is a tarsolyunkban, nemcsak ez a kettő. Azt gondolom, hogy muszáj testközelbe hozni a költőket. Egy könyvön keresztül nagyon távol van a mai ifjúságtól a költészet, de ha interaktívan közelebb hozod, akkor az más. Ha nem is szaladnak haza és kezdenek el például József Attilát lapozgatni, de ha meghallják, tudni fogják, hogy ez József Attila, mert már egyszer hallották.

M. A.: – *Ha bármi is megmarad, az nekünk csak jó lesz.*

T. A.: – Igen, ez természetesen a pedagógus munkáját is segíti, hiszen sok verset és életrajzi adatot hall a gyerekek, ami ezt a munkát meg tudja erősíteni, ha már tanulták. Ha pedig még nem tanulták, akkor fel tudja kelteni az érdeklődést.

M. A.: – *Ez a színházi vetélkedő, amivel a lehetőséget nyerték a diákjaink, mióta léteznek?*

T. A.: – Pont akkor létezett, és pont akkor vége is lett. Ezt a budapesti Nemzeti Színház hozta létre, és arra a mintára vette át a Békéscsabai Jókai Színház a játékszabályzatot, kereteket. A cél ugyanaz volt, mint a rendhagyó irodalomórával vagy az előadással, vagy „A színház házhoz megy” című programsorozattal, hogy csalogassuk a fiatalokat. Nagyon hiányzik a 14-18 éves korosztály a nézőtérrel.

K. A.: – Ezért jó az „Ádámok és Évák”, ami már több éve létezik.

T. A.: – Így van. Van egy ilyen című országos programsorozata is a Jókai Színháznak, ahol középiskolás osztályok csinálnak meg egy darabból egy-egy jelenetet, és azt bemutatják a színházban úgy, hogy összeállítunk belőle egy előadást. Szeptemberben vannak az olvasópróbák, minden hónapban egyik kollegánk, többek között Anett is, kijár, és rá-ráfigyel arra, hogy hol tart a próbafolyamat, május környékén pedig bemutatjuk a Jókai Színházban teltházassal előadásokkal. Idén, úgy néz ki, sikerült megszervezni egy nemzetközi „Ádámok és Évák” programsorozatot, ahol Aradról, Nagyváradról, Szabadkáról, Beregszászról, tehát a határon túlról jönnek középiskolások a Jókai Színházba, és ott próbálunk létrehozni egy Shakespeare-darabot kint a természetben. Olyan darabot választunk, ami a természetben játszódik, és azt fogjuk bemutatni.

T. A.: – És az itteni nyertes természetesen oda is meghívást kap.

M. A.: – *Melyik darab lesz az? A Szentivánéji álom?*

T. A.: – Szentivánéji álom, Ahogy tetszik, pontosan ezek között meg a vacillálás.

M. A.: – *Ha már a vacillálásnál tartunk, ma A fősvényt tekinthetik meg a gyerekek, a Tartuffe-öt még gyakrabban szokták játszani. Mindig az az érzésem, hogy a színházak játszanak valamit a középiskolásoknak is, rendszerint valamelyik Shakespeare-darabot, valamelyik Molière-t. Próbálják az arányokat megtalálni, hogy mindig legyen valami „kötelező”, és a színház tanítson egy kicsit, illetve segítsen tanítani?*

T. A.: – Muszáj. De azt, hogy a színház tanítson is, én mindig óvatosan kezelem. Sok színész kollega szereti ezt mondani, hogy tanítani kell, és oktatni, és nevelni és gondolkodtatni. Én is azt gondolom, hogy így van, de ne „csapjuk be” a diákot. Ne ez legyen az elsődleges cél. Csináljunk színházi előadásokat, azok a színházi előadások lehetőség szerint legyenek jók. Természetesen megnézzük a Nemzeti Alaptantervet, kötelező olvasmányokat, utánanézz a színház vezetősége is annak, hogy ez párhuzamban legyen, de nem szabad, hogy elsősorban tanítani akarjunk, mert a gyerek azonnal megérzi, hogy ez most azért van, hogy ő valamit tanuljon.

Ehelyett jöjjünk el, játsszuk el azt az előadást jól, és akkor a gyerek észrevétlenül megtanulja vagy megismeri a darabot.

M. A.: – *Az utóbbi időben nagyon sok a modern rendezés, és ez nem baj. De amikor már azt mondják, hogy ha nem érti a néző, amit a színpadon lát, gondolkozzon el rajta, mit nem ért, miért nem érti, mit kellene neki továbbgondolni, néha úgy érzem, ma fontosabb gondolkodtatni a nézőt, mint szórakoztatni. Ilyenkor elgondolkozom, hogy biztos jó-e, ha a diákokat ilyen élményben részesítem, vagy inkább éppen ezzel fogom végképp elriasztani őket.*

T. A.: – Mindenféleképpen azt gondolom, hogy a szórakoztatás és a gondolkodtatás feladata a színháznak, de nem szabad, hogy átbillenjen a mérleg nyelve, hogy aztán semmi mással ne kelljen foglalkozni a nézőnek három órán keresztül, mint hogy valamit megpróbáljon megérteni. Az újítások, a modernizálások, a darabok különböző korokba helyezése szerintem akkor jó, ha újat tudunk vele közölni. Öncélúan, csak azért változtatni, hogy valamit ne hagyományosan csináljunk, nem biztos, hogy helyes. Nem jó, ha csak magam miatt csinálom mint rendező, gondolkodó, színházvezető. A kettőnek az arányát érdemes megtalálni, ez a Jókai Színház véleménye. A nagy színpadon csinálunk olyanokat, ami szórakoztató és gondolkodtató, és a kamaraszínházi előadásokba tesszük bele azt a fajta új, plusz művészi dolgot, ami már nekünk is valamifajta kihívás, vagy ahová tényleg a vájtfülű nézők jönnek be, akik arra kíváncsiak, hogy ezt a darabot hogyan, hányféleképpen lehet megnézni és megoldani.

K. A.: Egyébként az iskolások nagyon szeretik azokat az előadásokat, amiket most hozott a színház, és nagyon sokszor ez marad meg. Ha elő van adva a kép, vizuálisan, az sokkal jobban megmarad, mint az írott anyag. Tudjuk, hogy ez a korosztály, ez a generáció azért nem nagyon szeret olvasni. És volt olyan, amikor előadás után szólt a tanár, hogy „most nagyon jó, hogy a színházban ezt megnéztük, de fogom tudni, hogy ki nem olvasta el a könyvet”. Dramaturgiailag máshogy volt fölfűzve a darab, de sokkal élvezetesebb. Nagyon sokszor járunk úgy, hogy ezek után olvassák el a kötelező olvasmányt, néznek utána a gyerekek.

M. A.: – *A most látott Petőfi-óra nagyon élvezetes, lendületes, életkorra szabott dolog volt, a József Attila-óra viszont engem erősen gondolkodtatott, főleg a nők szerepe. Úgy láttam, hogy nemcsak József Attila változott és „nőtt fel” közben, hanem a hozzá tartozó nők is. Négy különböző karaktert játszottál, és mintha korban és modorban ők is „hozzáérték” volna a költőhöz. Ez tudatos volt, vagy csak véletlenül ilyen volt a négy nőalak?*

K. A.: – Ez tudatos volt, abszolút.

T. A.: – Persze, mert időrendi sorrendben is mentünk. Ahogy József Attila életrajzi könyvét olvastam, azt gondolom, hogy ahogy az ő személyisége fejlődött, alakult ki, értelemszerűen olyan párokat is próbált választani, akik az adott korban vagy az adott értelmi-érzelmi állapotában partnerek tudtak lenni. Ez a négy nő mind hihetetlen művelt, gondolkodó elme volt, és fergeteges szerelmek tudtak kialakulni. És igazak voltak, addig az ideig, amíg az éppen tartott.

M. A.: – *Számomra Flórában volt félelmetes az a távolságtartás, ami a figurát jellemezte. A könyvében valóban végig ügyelt ő maga is arra, hogy utólag ezt az egészet azért egy picit eltolja magától.*

T. A.: – Hát igen. Nagyon bonyolult kapcsolatok voltak ezek, és nagyon összetett személyiség József Attila. Én óvatosan is bánnék azzal, ahogy általános iskolában tanítják. A lányom most nyolcadikos, és a Tiszta szívvel-t és a Születésnapomra című verset kell felmondania. Megtanulja, de látom – hál’ Istennek –, hogy ő még nem fogja fel azokat a mély gondolatokat, amiket József Attila ír. Érdekes dolog, hogy olyan verseket tanítanak, amik, ha egy picit utánanézzünk és utánaolvasunk, egyáltalán nem arról szólnak, ami szó szerint le van írva, hanem sokkal nagyobb áthallások és gondolatok vannak bennük. Biztos, hogy van ennek pedagógiai értéke, hogy aztán a gyerekek, amikor már megtanulta, később visszakapcsolódik, és felismer dolgokat, de szerintem hatásosabb, hogyha akkor találkozik ezekkel, amikor már fel is tudja fogni a tartalmukat. Középiskolába már szívesen hozzuk ezt az órát.

Szalmák éjszakája

2016. április 15-én iskolánk megrendezte a Szalmák éjszakáját. Az országos rendezvény részeként mi is igyekeztünk néhány óra alatt minél sokoldalúbb, izgalmasabb, figyelemfelkeltőbb programokkal bemutatni iskolánkat, és vendégül látni az érdeklődőket. A rendezvényen több újságírónk is részt vett, mindannyian le fogják írni, ők hogyan látták az eseményt, amely az alábbi programokat nyújtotta a hozzánk érkezőknek (természetesen sokszor időbeli átfedéssel).

Az aulában az OTC MEDICAL egészségügyi termékeivel ismerkedhettek meg a látogatók, Molnár Éva tanárnő segítségével.

Az ebédlőben a Napos Oldal a Sérült Emberekért Alapítvány érzékenyítő feladatait végezheték el az érdeklődők Szabó Éva tanárnő, az alapítvány hat tagja és néhány diák segítségével.

Ugyancsak az ebédlőben egészségügyi szűrés és masszázs várta az érdeklődőket, valamint az egészséges életmódról tudhattak meg többet. Őket Veres-Szikszai Mónika várta diákjaival, majd Bálint Ágnessel találkozhattak.

A 109-es, 110-es, 112-es és a 113-as terem érintette a KZS-tanösvény, ahol az érdeklődők Biró Kata, Egervölgyi Lilla, Németh Zoltánné Torma Ida és Cseh Ferencné segítségével, néhány diákunk kíséretében játékos élménytúrát tehettek az iskolában.

A 114-es teremben

Molnár Éva szervezésében kubai salsát tanulhattak, valamint itt zajlott Segítő négy lábúak címmel végzett ápoló szakos diákunk, Zámbo Alexandra és kutyáinak bemutatója, néhány állatszerető tanulónk asszisztálásával.

Eközben az udvaron mentőautók álltak, az „S. O. S.” Vészhelyzet elnevezésű program részeként. A látogatók 60 perces programot élvezhettek itt és a 115-ös teremben az OMSZ, a Vízimentők és a Szegedi Újszülött Életmentő Szolgálat jóvoltából.

Itt *Pintér Sándor* professzor úron, *Molnár Éva* és *Rózsa Klára* tanárnőn és diákjainkon kívül hat mentőssel is találkozhattak.

Az első emeletre érkezve már könnyűipari tagozatosaink programjait is megtalálhatták a látogatók. *Szeged, ahogyan mi látjuk...* kiállítás a diákoknak az első emeleti folyosót díszítette. A rendezésről *Egervölgyi Lilla* tanárnő gondoskodott.

A 203-as teremben *ékszer- és meglepetés-készítésre* várta a kézművesség iránt érdeklődőket *Márkusné Csikos Ildikó* és *Nagy Piroska* tanárnő, szintén néhány diáksegítővel.

A 202-es teremben *Gyógyító fürdőzés* címmel 45 perces programon vehettek részt az érdeklődők, amelynek felelőse *Molnár Éva* és *Gömöri Csilla* volt.

Diákjaink természetesen itt is segédkeztek, ahogy a később lebonyolított *A fürdőruha története* című programon is támogatták *Molnár Éva* és *Gömöri Csilla* munkáját.

A 216-os teremben *Megszülettünk hirtelen* címmel tartott előadást *Gaborjákné Kovács Judit* és *Tóthné Gulyás Gabriella*.

Ugyanitt később *Szilágyi Nóra* és két tanulóink a *Képes – Test – Teszt* című programot bonyolította le.

A második emeletre érve a 301-es teremben (természetesen egy másik időpontban) ugyancsak *Szilágyi Nóra*, *Barát Judit* és két diákunk mutatta be *Az ápolás eszközeit a 21. században*.

A 305-ös teremben *Barta Zoltánné* és diákjai fogadták az érdeklődőket.

A Nem harap a spenót, avagy nincs lehetetlen küldetés! fantázianevelő program keretében a cse-
csemőgondozás fortélyait mutatták be.

A 306-os és 307-es teremben Szabó Éva és Bánvölgyi Helga segítségével, szintén diákjaink közreműködésével Gyógyító kenceficékkal ismerkedhettek vendégeink.

Tudósítóink többsége természetesen nem csupán újságíróként, de diák segítőként is részt vett az eseményen. Hogy el tudjuk képzelni, milyen volt jelen lenni és tapasztalatot gyűjteni a rendezvényen, álljon itt az ő beszámolójuk.

Nem harap a spenót!

Én pelenkázást mutattam be a szakmák éjszakáján. A hangulat nagyon jó volt. Zene ment közben, s a tanárnő és osztálytársaim által készített videó is helyet kapott. A hangulat nagyon jó volt, én nagyon élveztem. Az érdeklődők se maradhattak el. A vállalkozó szelleműeknek meg is mutattuk az alapvető fogásokat a babákon, és ha esetleg kérdésük volt, válaszoltunk rájuk. Ezen az eseményen részt venni egy élmény volt.

Süli Petra

Interjú egy fiatal látogatóval, Zerza Péterrel

– *Miért pont a Kossuth Zsuzsanna Szakképző Iskolát választottad a Szakmák éjszakáján?*

– Egy barátom beszélt rá, hogy eljövünk, és örülök, hogy rá tudott venni, mert nagyon jól érzem itt magam.

– *Mi a véleményed a programokról, és mi volt számodra a legérdekesebb az este folyamán?*

– Nagyon jó programok vannak, amik adnak egy kis célt is, mert szeretek ilyesmikkel foglalkozni. Számomra a jelnyelv gyakorlása volt a legnagyobb élmény, mert régóta érdeklődöm iránta.

Földi Lili

Egy kritikus hang

Nagyon megörültem, hogy fölkertek segítőknek, mert élvezem az egészségügyi munkát, alig vártam, hogy végre ott legyek. Nem egészen így képzeltem, néhány olyan lányt is láttam, akin látszott, hogy csak az anyukája vette rá, hogy eljöjjön, és úgy éreztem, főleg az idősebb vendégeket érdekelte igazán az iskolánk. Azokat, akik vagy gondolkodtak azon, hogy ide jöjjenek a szakképzésbe, vagy már jelentkeztek is hozzánk, és kíváncsiak voltak, mire számíthatnak. A toloszékes játékot az ebédlő helyett legközelebb a tornaterembe helyezném, szerintem praktikusabb lenne. Azok pedig, akik a szűréseket végzik, jobban szem előtt lennének az ebédlőben. A 301-es tanteremben nagyon tetszett Barát Judit tanárnő és a végzős ápolók programja, és persze az elsősegély.

Katona Boglárka

Rengeteg befektetett idő, energia, türelem, fegyelem, valamint több tanár, nevelő és diák szervezésének, összehangolt munkájának eredményeként jöhetett létre 2016. április 15-én a Szakmák éjszaka rendezvény. A közös munkafolyamat színvonalas, oktató, felhívó jellegű, sokak által látogatott, „nem mindennapi péntek éjszakát” sikerült létrehozni az érdeklődő, esetlegesen pályaválasztás előtt álló diákok, fiatalok és szüleik számára egyaránt.

Az iskolánkba látogatók programok sokaságából válogathattak kedvükre. Fél-egy órás műsorokban, bemutatók és demonstrációk útján nyerhettek bepillantást laikusként iskolánk felépítésébe, tantervébe, mindennapjaiba, mind az egészségügyi, mind a könnyűipari képzés vonatkozásában. Mindebben meghívott előadók és a nálunk tanító szaktanárok kihelyezett segítőkkel kiegészülve vettek részt.

Nagy meglepetésemre felkérést kaptam, hogy ezen az eseményen ne csak mint segítő vegyek részt, hanem mint a KáZse iskolaújság „kihelyezett újságírója” is. Hatalmas izgalommal vártam a feladatot, hiszen egy új élmény volt ez számomra, eddig ismeretlen területre kellett lépnem.

Igaz, az újságírás a korábbiakban is foglalkoztatott már, viszont izgalommal és talán kis félelemmel indultam neki ennek a mondhatni teljesen ismeretlen terepre, új kihívásnak.

Bemutatandó témául az elsősegély-bemutató előadást választottam. Lelkesedéssel szólítottam meg az előadás végén a programra elsőként érkező édesanyját és fiát, aki szemel láthatólag korban éppen pályaválasztás előtt állt. Első kérdésem az volt, hogy miért pont ezt a programot választották. A válasz pozitív értelemben meglepő volt számomra. Az édesanya azt válaszolta, hogy azért ezt az iskolát választották, mert kisebbik lánygyermeké ide jár a könnyűipari tagozatra, az elsősegély előadásra pedig azért esett a választásuk, mivel a hölgy szeretett volna elsajátítani néhány trükköt a mindennapi élet segítéséhez, természetesen szakszerű módon.

A továbbiakban elmondta azt is, hogy ha szembekegyül az életben egy balesettel, sérüléssel, megijed tőle, és képtelen segítséget nyújtani. Az előadás, ahogy elmondta, határozottan segített abban, hogy hogyan álljon az ilyen helyzetekhez. „Nem mondanám, hogy ha szembetalálkozom egy eszméletlen, vérző emberrel, nem ijednék meg, de tudom, hogy segítenem kell neki,

és most már tudom, hogy hogyan kell segítenem ahhoz, hogy életben tudjon maradni – értékelte a tapasztaltakat. – Az előadás interaktív volt, tetszett az előadó hozzáállása, az, hogy ’magyarul beszélt’, nem pedig valami érthetetlen katyvaszt mondott latinul. Tetszett az is, hogy az előadó figyelt a figyelem fenntartására.”

Fiát is megkérdeztem, feltételezve, hogy iskolánkkal tervezi vannak. Meglepő módon nem ez volt a helyzet. „Érdekesnek találtam az előadást, éppen a jogosítvány megszerzésére készülök, jó volt felfrissíteni ismereteimet. Az egészségügy mint pálya nem vonz, viszont szívesen ajánlanám másoknak, akik érdeklődnek iránta” – mondta.

Életem első interjúja felvillanyozott: azt tapasztaltam, hogy nem a várt sablonválaszokat kaptam.

Ettől kedvet kapva gyorsan megszólítottam az előadót is, aki egyben iskolánk tanára és az osztályfőnök, Némethné Torma Ida tanárnő volt.

Ő elmondta, hogy bár évek óta tanít elsősegélyt, és számára ez rutinfeladat volt, az előadás előtt izgult, hisz nagyon fontosnak tartotta a közönség figyelmének megragadását és fenntartását az előadás teljes ideje alatt. Végig nemcsak magára és a segítőire figyelt fokozottan, hanem a közönség reakcióira is. Ám az idő múlásával ez a három dolog tökéletes összhangba került, mindenki feloldódott, és Ida tanárnő szavaival élve „interaktív, feladatos és érdekfeszítő” programot sikerült prezentálnia. Fő célja az előadással az volt, hogy új információkat tudjon átadni, mert ez örömmel tölti el. Az is fontos tapasztalat volt számára, hogy diákjaiban egy ilyen helyzetben is bátran megbízhat. „Nagyon hálás vagyok a segítőimnek, mivel több éve együtt dolgozunk, és ők azok, akik félszavakból is igazán megértnek. Öröm velük együtt dolgozni.”

Végül röviden megkérdeztem a diák segítőt, hogy ők hogyan értékelnék az előadást. A válasz rövid volt, de úgy érzem, elmond mindent: „Király volt!”

Kothencz Gabriella

A Szakmák éjszakája különleges alkalmat szolgáltatott, hogy Hack Jánossal beszélgethessek, aki látássérültként számolt be tapasztalatairól.

– *Beszélne a problémája eredetéről?*

– Látássérült vagyok, de azt szoktam mondani, hogy vak, hiszen vakvezető kutyával közlekedem. Tizenhét évvel ezelőtt vesztettem el a látásomat látóideg-sorvadás következtében. Az egész húsz perc alatt történt. Koraszülöttként jöttem a világra, és már akkor közölték, hogy bármikor megvakulhatok. Huszonhárom éves koromig nem volt gond.

– *Mi segített és segít a legtöbbet abban, hogy valamilyen könnyebb legyen a helyzete?*

– Amikor megvakultam, úgy döntöttem, hogy kutyát fogok igényelni, mert azzal sokkal könnyebb és biztonságosabb közlekedni, mint fehér bottal. Azóta is nap mint nap tapasztalom, hogy ez mekkora segítség.

– *Hogyan sikerül a helyzetét elfogadnia?*

– Sokszor hallom, amikor meglátnak az utcán, hogy sajnálnak. Nem sajnálni kell minket, hanem elfogadni. Ha éreztetik a sajnálatot, az sokkal rosszabbul esik. Egy évembe telt, mire megszoktam ezt az állapotot. Ha otthon ülök és azon gondolkodom, ami történt, attól nekem nem lesz jobb. Túl kell lépnem rajta, hiszen más választásom nincs. Vagy depressziós leszek és befordulok – tönkretéve magamat és a körülöttem élőket –, vagy túllépek rajta, és élem az életem. Szerencsére van egy kutyám, aki segít túllépni.

– *Bemutatná a kutyáját?*

– A neve Tytt (körülbelül „tüttö”-nek hallom), ez finül lányt jelent, egy ötéves, játékos labrador. Maximálisan megbízható, gyakran jobban, mint egy ember.

– *Sokakban felmerül a kérdés, hogy úgy jobb-e, ha vakon születik az ember, vagy úgy, ha később kerül ilyen helyzetbe. Mi erről a véleménye?*

– Mi, akik később tapasztaljuk meg, tudjuk, hogy mit veszítünk, mindent újra kell tanulnunk. Viszont aki ebbe születik, mindent máshogy képzeli el, nem tud úgy vizuálisan gondolkodni, mint mi. Igazából ők is tudnak boldogan élni, de nekünk talán a veszteség szempontjából nehezebb.

– *Tapasztalta, hogy felerősödött más érzékszerve?*

– Abszolút jobb a hallásom.

– *Említette, hogy sokat közlekedik. Ezt milyen céllal teszi?*

– Sokat járom az országot, vakszobákat szoktam üzemeltetni.

– *És mik a tapasztalatok?*

– Az emberek bejönnek a teljesen sötét szobába, tapasztalják az ezzel járó „mellékhatásokat”, de amikor kijönnek a szobából, ők újra látnak, én viszont ugyanúgy nem. Ezzel élni kell tudni, más út nincs.

(Illusztrációnk a szomszéd hasábjában.)

Földi Lili

2016. áprilisában, a próbavizsgáink lezajlása után nagy lelkesedéssel készültünk a Szakmák éjszakájára az osztálytársammal, Bódi Anitával és a szakmaimunkaközösség-vezetővel, Barát Judit tanárnővel. A mi programunk témája a XXI. századi ápolás volt.

Jobbnál jobb ötleteink voltak, hogy miket mutathatnánk be a betévedő laikusoknak, leendő kollégáknak. Végül mégis amellettt döntöttünk, hogy beszélünk az oktatást segítő eszközökről (mulázsok, intelligens baba), és bemutatunk egy non-invazív (EKG vizsgálat) és egy invazív (ágy melletti vércsoport-meghatározásra szolgáló) vizsgálati módszert, melyet a résztvevők segítségünkkel magukon is kipróbálhattak.

A vendégek többsége hetedik osztályos tanuló volt, ők szüleikkel érkeztek, illetve a már érettségizettek is nagy számban özönlöttek be az ajtón. Többségük az iskolánkban zajló képzésekről érdeklődött. Többen meglepődve fogadták, hogy a demonstermi ágyon egy olyan baba fekszik, mely hangokat ad ki. Képes köhögni, sikítani. A kezdeti tartózkodás után, kis bátorítás hatására fonendoszkópot vettek a fülükbe, és megkezdődött a hallgatózás. Ezek után bemutattuk egy megfigyelésre szolgáló betegmonitor használatát, melyet több érdeklődőre is felhelyeztünk. Lehetőség nyílt EKG felvétel készítésére, illetve vércsoport-meghatározást végeztünk a bátrabb jelentkezőkön.

Anitával mindketten nagyon élveztük a délutánt. Jó volt látni a sok érdeklődőt, az egészségügy leendő úttörőit. Reméljük, pár év múlva már fehér köpenyben, ugyanekora tudásvágygal és kíváncsisággal láthatjuk viszont vendégeinket!

Fürtön Enikő

Irodalmi sarok

Vagyok, aki vagyok

– álnéven író szerzőnk leleplezi magát

Merjetez azok lenni, akik igazából vagytok. Ne bújjatok mások miatt álarc mögé, és ne mutassatok hamis képet magatokról. Ne próbáljatok másokra hasonlítani, mert hiába mutattok mást, amikor nem olyanok vagytok, és eltitkoljátok a valódi éneteket.

Csak az a fontos, ami belül van. Merjétez azt is elmondani, amiben titokban jók vagytok, és ne féljetez attól, hogy mások mit szólnak hozzá!

Lehet, hogy csak az irigység szól belőlük, mert ők nem tudnak olyat, mint ti. Ha őszinték vagytok magatokkal és másokkal, akkor nem kell titkolóznotek, és így levesztez egy terhet a lelketekről.

Most én is felfedem előttetek, hogy ki vagyok. Wesley voltam mostanáig, már nem titkolózom tovább. Wesley voltam sokáig, de most már saját nevemet viselem, és nem bújok álnév mögé én sem.

Wesley voltam, Wratin Sanyi lettem, aki csak egy közületek.

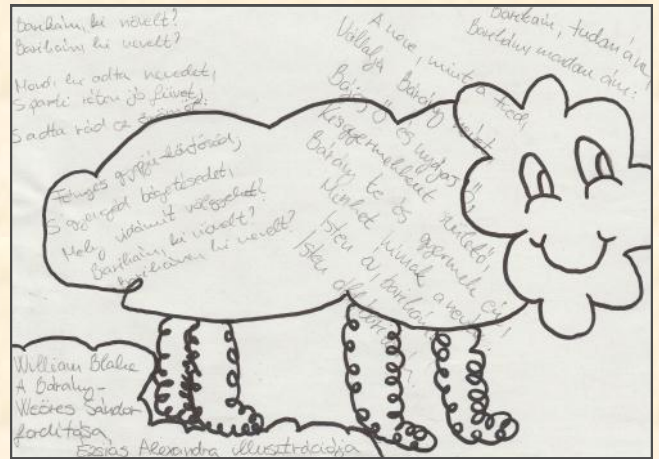
Wratin Sándor

Történet

Mikor becsuksz egy könyvet,
Képes vagy átérezeni?
Érezni, hol ér véget?
A történet nem csupán néhány szó.
Dolog, mely azáltal született,
Hogy valakinek,
Valahol,
Ihletet adott egy másik történet.
A történet él, lélegzik és lát,
mesél, mutat, és kész.

Kész arra, hogy rád hagyja azt,
Amiből ő született,
Ami étellel áldotta meg.
Mert ahol élet van, ott történet is.
Tehát mi a történet, ha nem más,
Mint valakinek
Vagy valaminek,
Valahol,
Valamikor
Az élete?

Rabb Tímea

Ézsiás Alexandra így tanul verset – Blake: A Bárány

Sem fészbukon, sem iwiwen se...

Sem fészbukon, sem iwiwen se,
Sem rokona, sem ismerőse
Nem vagyok senkinek,
Nem vagyok senkinek.
Vagyok, mint minden ember: profil,
Fényképek, jegyzet, idegenhír,
Ignorált esemény,
Ignorált esemény.
De, jaj, nem tudok így maradni,
Szeretném magam megosztani,
Hogy lájkolhassanak,
Hogy lájkolhassanak.
Ezért minden: kommentek, képek:
Szeretném, hogyha jelölnének
S lennék valakié,
Lennék valakié.

Peszeki Szandi
(volt diákunk verse)

Bíborködbe burkolódzó
rossz csillagaim közt
fekete semmi.
Ott hálok ma veled,
meddő szerelem.
Döglött tested fenségét
kisajátítva, együtt,
gyilkosom,
Aphrodité oltárán
áldozunk.

Vincze Violetta

Aranyköpések

„Amikor a mássalhangzó a szánkból kifelé halad...”

„Amikor a hang a nyelőcsőbe jut...”

(Szabóné Diós Edit gyűjtése)

„– Sorolj fel a számítógépek első generációjára jellemző tulajdonságokat!

– Megjelentek a termet letöltő számítógépek, nem sokáig működött a kémcső, sok ember kellett hozzá, hogy működjön.”

„– Hogyan változott a XX. század folyamán a számítógépek számolási sebessége, a gépeket kezelők száma?

– Gyorsan változott, nagyon gyorsan, a gépet kezelők száma pedig egyre csökkent.”

(Tóthné Bertalan Éva gyűjtése)

„Középkori városi kiváltság volt az önmegtartóztatás joga.”

(Dr. Majsáné Iván Gizella)

„Szeretném kérni, hogy minden eszköz menjen vissza a helyére, és most két hétig ne mozogjon.”

(tanári értekezlet, leltár előtt)

„– Tanárnő, a repce nyelvújítási szó?

– Miből képezték volna?

– A RAP-ból.”

„A fiatalok szerelme harmonikus, míg a fekete pár maga a testet öltöztető boldogtalanság.”

„Nem is itt szoktunk lenni! Egy nap két helyen ugyanott?”

„Az ortológus két „r”?”

„Ahhoz képest, hogy mennyibe kerül, nem is drága.”

„Ha valaki állatot szeretne tartani, akkor legyen szobatiszta.”

„– Ez egy négyzet?

– Ilyen laposabb téglalap!”

„– Mit jelent a 'homo' előtag? Keressünk ezzel kezdődő szavakat. Homonimia, homoszexuális...

– Homokozó, homokóra...”

„A honfitársai Gyarmathi Sámuel sem ismerték fel.”

„A 16. század kommunistái elkezdtek foglalkozni a nyelvtannal.”

„Beszámol II. Rákóczi haláláról, a magyarok a Rodos-tóban.”

„Giziné számára Édes Anna már egy ügy, nem cseléd.”

(Mikó Anna gyűjtése)

„A nemes kisasszonyok nem fejtek disznót...”

„Ez itt a jobb tüdőszekrény.”

„Piperezkődik a hómérő.”

„Betegség: ókór.”

„Elaboráció: elrabolnak és borral itatnak.”

„A lesz két S sose lesz.”

„Az oldhatóság idős rendőr.”

(„Beépített diák szerkesztőnk” gyűjtése)

Gratulálunk!

Zanin-Kasza Iлона tanárnőnek és **Zanin Csaba** tanár úrnak harmadik gyermekük, **Zanin Ákos** születéséhez, aki február 19-én, reggel 6 óra 8 perckor jött a világra 3690g-mal és 51 cm-rel.

Palusek Edit tanárnőnek és férjének, **Palusek Imrének** ahhoz, hogy február 11-én, 8 órakor megszületett **ifj. Palusek Imre**, aki 3850 g és 52 cm-rel, 11 napos késéssel jött a világra.

Volt diákunknak, **Dömötör Adrienn**-nek és párjának, **Ács Rolandnak** **Ács Noel Roland** nevű kisfiukhoz, aki április 15-én, éppen a nevezetes Szakmák éjszakáján 18.50-kor jött a világra 3100 grammal és 52 cm-rel.

Nyugdíjas kolléganőnknek, **Pusztai Józsefné Katikának**, aki az **ápolói utánpótlásképzés területén nyújtott** kimagasló, lelkiismeretes **munkája elismerésül** február 19-én, a magyar ápolók napján rangos **kitüntetésben** részesült a Magyar Egészségügyi Szakdolgozói Kamara részéről.

Mindazoknak a vezetőknek, volt és jelenlegi diákoknak, felkészítő tanároknak, akik hozzájárultak az évek során a Dugonics Társaság rendezvényein való részvételhez, versenyeredményekhez, sikerekhez, divatbemutatókhoz. **Iskolánk a Dugonics Társaság Ifjúsági Tagozata céljainak megvalósításáért, a két évtizedes együttműködésért elismerő oklevelet és jubileumi emlékérmeket kapott.**

Forgó Ágnes 10.a osztályos tanulónak, aki a **Pécsi Tudományegyetem** antik görög-római kultúrával kapcsolatos **Hyperión** tanulmányi versenyén az "Instagramma antiqua" kategóriában **5. helyezett** lett, valamint **Rabb Tímea Pálma** 10.a osztályos tanulónak, aki a „Blog az antik Rómában” kategóriában szintén a döntőbe jutva **dicséretet kapott** „Az egyéni megközelítésért.”

Gratulálunk!

Vass Roxána, Kátai Henrietta, Ozsváth Enikő, Pesti Jázmin, Sárközi Tímea és Szigethy Natasa sikeres pályaműveihez, melyeket a Dugonics Társaság a Szegedi középiskolások XVI. fotó- és képzőművészeti kiállításán kiállított, és különösen Czető Ildikónak, aki grafika kategóriában 1. helyezést ért el, valamint Kis Ibolyának, aki fotó kategóriában 2. helyet szerzett.

Végzőseink szép sikeréhez: a Szép Magyar Beszéd verseny megyei döntőjén Földi Lili 12.c osztályos tanuló 7., Nagy Gitta 12.b osztályos tanuló 8. helyezést ért el.

Iskolánk 10. a osztályos tanulóinak, Fehér Mariannának, Forgó Ágnesnek és Kiss Zsanettnek, akik nagyon szépen szerepeltek az SzSzC Kőrösy József Gazdasági Szakképző Iskolája által megrendezett „Királynők a házban” komplex történelmi csapatversenyén.

A Kaposváron megrendezett Országos Csecsemő- és Kisdedgondozási Verseny döntője 13. helyezést ért el csapatának, akik megyei győzelemmel jutottak be a végső megmérettetésre. A csapat tagjai: Német Edina, Ruskó Kármén és Bálint Olivér, 13.egy.

A megyei versenyen 2. helyezést ért el a 9.b csapata (Farkas Fanni, Mészáros Fanni és Tarjányi Luca), a 9.b csapata (Kelemen Melitta, Keresztes Dániel és Széni Fanni) pedig 4. helyezést ért el.

Gratulálunk!

Dovalovszki Dórának, Kátai Henriettának és Tímár Zsófiának a 11.b-ből, akik a Soproni Széchenyi István Gimnázium és az országos Széchenyi Kör által szervezett „A mi Széchenyink” című nemzetközi művelődéstörténeti vetélkedőn (az 59-ből 9 csapat határon túli volt) három írásbeli forduló után bejutottak a tíz legjobb közé a döntőbe, majd a budapesti döntőn **9. helyezést értek el.**

A 10.a két csapatának, a budapesti Nemzeti Színház négyfordulós színház történeti vetélkedőjén, három internetes forduló után a 116 induló csapatból a **13.**

(Szegedi múzsák csapat: Krisztin-Németh Kármén, Nagy Viktória, Rabb Tímea, Vörös Fanni) és a 16. (Minerva csapat: Forgó Ágnes, Kecskés Anita, Kiss Zsanett, Vincze Violetta) helyen végeztek.

Horváth Klaudiának és Záruba Erikának a 9.b-ből, akik Középiskolás, városi és megyei atlétikai diákolimpiai bajnokságon képviselték iskolánkat. **Klaudia kiemelkedően szerepelt, 400m-es síkfutáson **3. helyezést** ért el.**

Kecskeméti Eszter, Kiri Szintia, Bakos János és Tyukász Dávid 11.a osztályos tanulónak, akik a védőnők által szervezett **GYORS-HAJTÁS egészségügyi témájú biciklis vetélkedőn 28 iskola közül **3. helyezést** értek el.**

A Szakmacsoportos szakmai előkészítő érettségi tantárgyak versenyén (SZÉTV) a Könnnyűipari alapismeretek országos döntőjében **1. helyezett Zeisler Szimonetta, 3. helyezett Király Orsolya, 5. helyezett Bene Nikolett Alexandra. Felkészítő tanárok: Nagy Piroska és Egervölgyi Lilla. Az Egészségügyi alapismeretek országos döntőjében **8. helyezett Tar Vanda Jessica, aki az EuroSkills – WorldSkills angol nyelvű szakmai versenyen az elődöntőben az előkelő **11. helyezett** lett. Felkészítő tanára: Boros Katalin.****

A Pécsi Tudományegyetem Hyperión versenye a görög-római kultúrához kapcsolódott. „Házi feladat” rovatunk helyett pályaműveket közlünk folytatásokban, a „*Blog az antik Rómában*” kategóriából, mely sajátos módon ötvözte a huszonegyedik századi internetes műfajt az antik műveltséget igénylő témákkal. *Vincze Violetta* sajnos nem jutott a döntőbe, de igen szórakoztatónak találtuk az alábbi blogbejegyzését, melyben az ismert művészetpártoló, Maecenas szerepében egy vacsorára kalauzol el bennünket.

Amióta visszavonultam s életem csendes kis életemet, sok dolgom nincsen. / Gondoltam, régi jó barátaimat elhívom egy vespérára, hadd lám Őket ilyen sok idő után. Hisz Ők is itt laknak, Esquilinuson. Nem utolsósorban pedig igazán szép lett a két és fél hold méretű kertem, így végre, hogy befejeztem a munkálatokat felette. Hadd büszkélkedem vele. :\$ Amikor még nem itt laktam, ez egy egészségtelen, bűzös környék volt. Egy köztemető, ahol rosszul lezárható gödrökbe dobálták a pénztelen halottakat.

Amikor a nap sugarai már alig látszottak ki a föld alól, megjöttek nagybecsű barátaim. Keblemre öleltem Őket. Horatius barátom máris kertem dicsérésébe kezdett:

*„Rég ide hordta a szolga társának tetemét egy
ócska faládjában, ha kidobták szűk odujából;
most jó levegőjű az Esquilinus-domb;
jó sétálni s lakni a napos halmán, hol a sárga
csontokból undok parlag nemrég szomorúvá
tette az embert.”*

– szívemet melengetik szavaid, :3 Ó jó Horatius. Szerelmem minden versed. No de, együnk hát. Volt ott minden ízletes finomság: csemegének osztriga, homár szarvasgombamártással. A kedves Hortensius javaslatára pávahús is került az asztalra, de volt még tömött liba fűgével, hal, csacsi hús és stucc is. Az e fajta erős ízű és szagú hús készítésénél bőven volt szükség mártásokra. A vadhúst édes, a halat édes-savanyú mártással tálaltuk. Elég is lesz, a nyálam folyik, ha csak felelevenítem a csodás ízeket. :(Vizzel kevert bort kínáltam nekik, majd asztalhoz ültettem őket. Jó érzés volt lelkemnek, hogy jó barátokkal vettem magam körbe Mikor már úgy éreztük, több nem fér hasunkba, Vergilius megszólalt: Amor omnia vincit, barátom ;) – majd kupáját rám emelve belehőrpintett borába.

Értetlenkedve néztem :o, majd folytatta: – Úgy vélem, ideje lenne már egy szemrevaló hölgyet feleségül vened. Nem élünk örökké. Töltsd hát eme kis időt boldogan egy gyönyörű, intelligens, kifinomult hölgygel. Hisz annyit mondtam már: Mindent legyőz a szerelem, és nekünk engednünk kell neki. Merni tudó szíveké a világ. :D

Igazat szólsz – mondtam enyhén komor arccal. Horatius sem maradhatott szó nélkül. Vállamat megfogva szólt: – Légy bölcs, élvezd a mámort. A remény ritkán igazmondó barát. Beszéd az idő léha tékozlása. Ma élj! Ki tudja, eljön-e a holnap?

Szavaik nem estek túl jól, de tudtam, igazat szóltak. Tudjátok, mindig óvtam magam a vad, szilaj gyönyörtől. Az mindig ragyogva pusztul el. Mint tűz s lőpor, mely csókolózva hal meg. Fájdalomtól inkább távol maradnék s ez által szerelemtől is. Néha jólesne egy kedves asszonyi ölelés, szent igaz. Barátaimat szeretem, de verseiket annál jobban. Szerelmemről s szépről írnak, olyankor elhiszem létezését. Én vágyom a szépet... A gyönyörűen megfogalmazott mondatokat. Azért élünk, hogy gyönyörködtessünk és gyönyörködjünk...

E blogot azért is kezdtem, hátha, olvassák és kapok fiatal kis költők, írok tollából figyelemreméltó költeményeket. Szeretnék minél többfajta finom lelkű embert megismerni. Hisz engem ti gyönyörködtettek. S majd ha egyszer meghalok, remélem úgy fognak rám emlékezni, mint a kultúra imádójára.

A költeményeket ide küldjétek: gaius.maecenas13@lemons.hu

Vincze Violetta

Hyperión 2. – ☺ Timerius csodálatos élete ☺

Feladat: „Pályaválasztás előtt állok: jövőre, i.sz. 18-ban érettségizem, és apukám (aki egyúttal nálunk a pater familias is, a császár odaadó híve) arról akar meggyőzni, hogy politikusi karriert építsek. De én tanár szeretnék lenni, az irodalom érdekel a legjobban, azon belül is a görög hatások a mi dicső, római irodalmunkra. Holnap reggel kell leülnünk, hogy megbeszéljük a jövőmet; szeretnék jól felkészülni, s most számbaveszem az ő lehetséges érveit és szembeállítom velük enyéimet.”

dies Veneris, Februarius, 49. bevésés

Servus humillimus, emberek, ismét jelentkezem! Fura dolog történt, tegnapelőtt vitatkoztunk apámmal. Tudom, hogy ő a pater familias, de attól még ne szóljon bele mindig az életembe. Azt hiszem, jogot érez rá. Szerencse, hogy nem jár Fórumokra, és nem látja, amit most elbeszélék nektek. Akkor aztán kikapnék! Légyszí, tartsátok ti-tokban! ;)

Tizennégy éves korom óta járok Róma híres gymnasiumába, és az első napomon elhatároztam, hogy én is irodalompedagógus akarok lenni. :3 Mielőtt még leszólnátok, hadd mondjam el, hogy bár nem vagyok sem szegény, sem görög rabszolga, minden álmom a tanítás. Hisz mi is lehetne jobb, mint használni a fűzfavesszőt, mikor a kisdíák nem akar felelni nekem? Ahogy megfigyeltem, nem nagy dolog a pedagóguskodás, mert csak ráordítasz a nebulókra, és csendben maradnak, mindazonáltal csak fel kell mondatni velük a verset. Könnyű munka, nem tudom, miért nyögnek mindig a nevelők. >.<

Persze apám ezzel nem ért egyet. Ő politikust akar faragni belőlem, (WOW!!) de ha Atropus megfenyeget, akkor sem leszek államférfi. Azt mondta, hogy olyan lehetnék, mint Marcus Antonius, vagy Seneca. (Nem mertem megmondani, hogy azt sem tudom, kik ezek, mert van egy olyan érzésem, hogy kellett volna ismernem őket :P :3). Azt mondta, hogy hajlandó megfontolni a kérésemet, de mondjak neki néhány nagyon jó indokot, miért éri meg pedagógusnak lenni! Nos, gyerekek, íme a négy indokom:

1. Idióta görögök. Olyan furán beszélnek, és annyira zavaros az egész irodalmuk, hogy számomra teljes katasztrófa. Ha taníthatnék, tennék arról, hogy minden kisdíák megtanulja: nincs jobb, a mi dicső római irodalmunk a legjobb az egész világon. Mire én odakerülök, hogy ezt taníthatom, valószínűleg a császár elfoglalja Hellászt, meg az egész világot, szóval ez az állítás minden kétséget kizáróan helyessé válik.

2. Viszlát, munkanélküliség! Pedagógusként, bár nem lenne sok pénzem (majd eltartanak a szüleim LOL), és nem is becsülnének túlságosan (de engem nem fognak megvetni, apám a császár odaadó híve!), biztosan el tudnék helyezkedni, és mindig lenne munkám. Ha politikus vagyok, és valami olyat mondok, amit nem illene, (például, hogy még az ünnepi tógám is jobban tudja, hogy ki az a Seneca XD), akkor simán megölnék. Tiszta barbárság.

3. Tök könnyű munka. Most komolyan, semmi agymunkát vagy fizikai ártalmat nem okoz. Jól meglennék, elüldögélnék, nem lenne okom a stresszre. :D

4. Tökéletes vagyok. Tudok syllabizálva olvasni, kicsit még írni (!) is. A számolás annyira nem az erősségem, de egy irodalomtanár nem számol, szóval ez szükségtelen.

Én így gondolkoztam az érvekről, s mindezt persze apámnak is előadtam tegnap. Nos, célomat bár nem értem el, apám hangos nevetésben tört ki, s eképp felelt: *Ceterum censeo!* És hogy tudom-e, mi leszek, ha még ennél is nagyobb leszek? Semmi. Ugyanis apám megparancsolta, hogy magánúton járjam ki ismét a gymnasiumot, hátha megtanulok valamit. Mert ha egy kis tudás is megragad rajtam, mint a por a rabszolga lábán, még válhat belőlem valami – apám szerint. Decens módon persze majd ismét megkörnyékezem a pedagógusi állást, arról nem teszek le. De óvjon Minerva attól, hogy olyan legyek, mint az a Seneca vagy ki. Ha nem lehetek tanár, inkább ne legyek semmi se. Ki fogja megtanítani a gyalázatos hellásziaknak, milyen is az igazi irodalom, ha nem én, Timerius? :D :P

Ennyi lett volna most ez a bejegyzés, ha tetszett, nyugodtan mondjátok el nekem, véssetek alá itt, vagy gyertek és mondjátok el szóban, kíváncsi vagyok.

Az istenek segítsenek benneteket – és engem. :D

Áve, emberek!

Rabb Tímea

Egy másik verseny, a Nemzetisínháztörténeti vetélkedő feladatákként született az alábbi írás, melyben azt kellett elképzelni, mit üzenne, tanácsolna az utókoraknak a nagy költő a Csongor és Tünde előadásával kapcsolatban. Az alábbiakban a Szegedi múzsák csapat elképzelése olvasható.

Édes jövőendő esztendő, s századok!

Midőn ezen levelem megírom, bizonyos sohasem lehetek abban, hogy eme sorokat valaha, akár egy szál ember is olvasni fogja. S ha mégis, hát hozzád szólok múltbéli, elfeledett hangomon, kedves barátom, ki most kezeid közt tartod e szerény, éjnek idején született irományt.

Lásd! Megírottam, s megpihentem, fáradt kezem most új szavakat alkot, s tanácsot ád, hisz ki tudná jobban, mi szándéka volt az írónak, mint önnön maga? Hogy az emberek hogyan, miként élnek, én a múltból nem láthatom, de színházba valóbizony, járnak, tudom! Mert a múzsza nem hal meg, csak ha legyilkolják, és érdektelen színészekkel zsúfolt színpadokon maga az ördög táncol, s furulyájára tapsol rabigájában minden ember a nézőtéren.

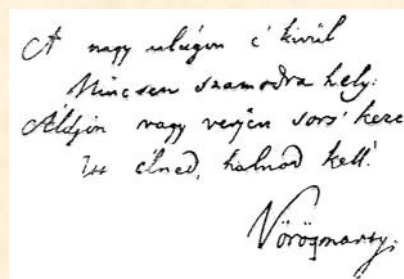
Versimből, s írásimból sokat okulhattok, ha éles szemetek figyelve kutatja soraim. Ha családi körötökben színházba látogattok egy ünnepi este, ahelyett, hogy más teendőitekkel múltatnátok az időt, előre is legyetek a kultúrának e szentélyében üdvözölve, jövőbéli idegenek, s hadd ajánljam saját művem, melynek címe Csongor és Tünde. Gyermekitek is vigyétek, nevésetek együtt! Azt mondjátok, rohanó életetekben nincsen idő a műveimre? Hasznót is húztok belőle, ne féljétek, nem múlik nyomtalanul igézete tündérimnek! Tanulhattok szerelemről, kitartásról, véget nem érő fáradozásról, láthatjátok tündék honát s boszorkány hajlékát, és csodát, ó, mennyi csodát! Bizonyosan elnyeri tetszésteket s gyermekcséiteket is, meglássátok!

S most hozzátok szólok, lelkes fáradozók, kik annyit dolgoztok, hogy darabom színpadra vigyétek. Okuljatok egy öreg ember tanácsiból, ki tartja magának a jogot, hogy megmondja, miképp rendezzék a darabot, s mily emberek játszhassanak különb-különb szerepeket. Bízom, hogy szakértelemmel bántok el, szereplőket alaposan választotok, s ebben tanácsot nem adhatok, hisz világunk s az emberek változandók, ami ma még setét, akkorára fényre fordulhat, s fordítva.

Javaslom, s kérem, hogy használjátok az eljövendő eszközeit a színpadon, minden vívmányt, amit feltaláltok, s bár számotokra rég elfeledett leend majd e kacifántos nyelv, tartsátok ezt az egyet meg, eredeti formájában! Legyetek új ötletek feltalálásában lelkesek és fáradhatatlanok – s ha ezen személyiséggel bírtok, úgy menjetek és rendezzete egy, a nevemhez s nevetekhez méltó darabot!

Talám én is megélhetem, hogy lássam megvalósulni művem, s mint a boldogtalan, ki felvidül a kapott kenyérfalattól, hadd mosolygjak csendesesen egy páholyban az éj sötétjében, saját darabom nézvéen. De ki tudhatja ezt? Ha halandó szememmel nem, úgy majdan halhatatlannal tekintem végig közös műveink, drága rendezők! S midőn eljő a napja az utolsó színdarabnak, és a színházak bezárják díszes arany kapuikat, ha senki, soha többé könyvtárba nem megyen, lábát múzeum küszöbére nem teszi, emlékezzetek a múlt idők költőire, íróira, rendezőkre, olvasókra, festőkre és dalnokokra – mert mit ért volna a világ nélkülünk?

Vegyétek eszetekbe, mindörökké éljen a Haza!

*It nagy ulúgum e' kúvil
Nincsen szamodra hely:
Allyon nagy vezjen sor' keze
Is elned, halmod kell!
Vörösmarty*

Kiss Zsanett és Rabb Tímea rövid ajánlók és kritikák formájában segít eligazodni a legújabb mozi filmek, sorozatok, könyvek, lemezek között. Illusztrációként moziplakátokat, címlapokat használtunk. A filmekhez, lemezekhez, könyvekhez (utóbbiakat ld. a 4. számban) jó szórakozást kívánunk! (Az ajánlók több korosztályhoz szólnak, hisz a lapot szakképzősök, tanárok is olvassák. A művészeti alkotások némelyike korhatáros. Kérjük, ellenőrizzék ezt még a vásárlás előtt!)

Deadpool - A két lábon járó romantika

Van az a pont, amikor egy sorozatban, legyen az film vagy könyv, friss dolgokra van szükség. Van az a pont, amikor ez a legtöbbek kedvére válik, és hihetetlenül jól találja el a gyártó, hogy mire van kereslet. Ez a pont a MARVEL-nél most a Deadpool, ami előtt értetlenül állok.

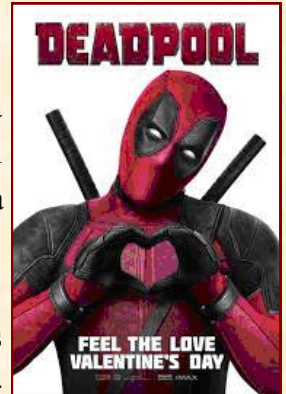
Íme az alaptörténet: Wade Wilson kiváló katonáról megállapítják, hogy rákos. Ráveszik, hogy vegyen részt egy kísérletben, melynek következtében különleges képességet kap: sebezhetetlenné válik, minden sebe begyógyul. A kísérlet mellékhatásaként azonban egész teste, arca eltorzul, ami miatt a férfi szégyell visszamenni kedveséhez. Elhatározza, hogy megkeresi a kísérlet vezetőjét, Ajaxot, aki állítólag helyre tudná hozni a külsejét.

A film eleje nekem nagyon erőltetett volt. A főszereplő úgy viselkedett, mint egy kisfiú, aki megtanult hat káromkodást, és azokat keverve mondja mindenre. Nemtörődöm volt, csapongó, egyik munkából ugrott a másikba. Belépett az életébe a szerelem, és az emberi lét elkerülhetetlen következménye: az elmúlás. A rákja által azonban hirtelen fel kellett nőnie, és meghoznia élete legfontosabb döntését: ahelyett, hogy meghalna, de a szerelmével töltené hátralévő idejét, megpróbál egy árnyékos kikaput, és kicselezi a sorsát.

Tetszik, ahogy megmutatják, mennyire rövid alatt képesek vagyunk megváltozni, és nem magunkért cselekedni, hanem azért, akit szeretünk. Az a gondolat is tetszik, amit a kísérlet következménye mutat meg: mi értelme halhatatlannak lenni, ha szégyelled azt, ahogy kinézel, az emberek kinevetnek, vagy szörnynek hisznek? Szóval ez tényleg nem az a „tipikus” szuperhősös film.

És hogy miért gondolom időszerűnek a mi korhatáros hősünket? Mert a MARVEL-t mindenki a vicces, de drámai, világmegmentő és szerelmes hősökkel azonosítja manapság, hiszen ilyen filmeket készít. Nem is egy generáció nő és nőtt fel a képregényeken, ezért ez a téma szerves részét képezi mostanra a filmiparnak. Ezáltal azonban a képregény-adaptáció be is skatulyázza magát egy rugalmas, de behatároló dobozba. A Deadpool most egy egér ebben a dobozban, aki igenis ki tudta rágni azt a kartondarabot, és meg tudta mutatni nekünk, hogy sok asgardi, fémpáncélos, hangyaméretű, zöld bőrű íjász és ügynökök mellett elfér egy ilyen alak is. Az pedig csak az én ízlésem miatt van, hogy nekem nem jött be annyira ez az egész egoista dolog. Akciófilmnek egész jó, a szuperhős kategóriából találok sokkal jobbakat is, a szerelmi szál kifejezetten tetszett, a poénok kissé unalmasnak tündek nekem, kivéve az X-manekkel forgatott jeleneteket.

Kétségtelen, hogy a film nagyon népszerű. Aki szereti az akcióval ötvözött rövid drámát, a könnyű humort és a szerelmes jeleneteket, annak tudom ajánlani. És most, hogy túlvagyunk ezen, készülhetünk az év legnagyobb összecsapására. Készüljete, mert titeket is elér a Polgárháború, majd az Apokalipszis!

Rabb Tímea

Megjött apuci!

Az ember mindig egy igazi családról álmodik, egy feleségről és gyerekekről.

Sajnos előfordul, hogy nem adatik meg a gyerekek mindenkinek. Bradnek (Will Farrell) sem adatott meg a saját gyerekek, mégis teljes szívből szereti a felesége gyerekeit, ha vér szerint nem is az övéi.

Azonban a gyerekek igazi apja, Dusty (Mark Wahlberg) megjelenik, és mindent felbolygat.

Ha szereted a humort és gyerekes vitákat felnőttek között, akkor ez a film neked való!

Egyiptom istenei

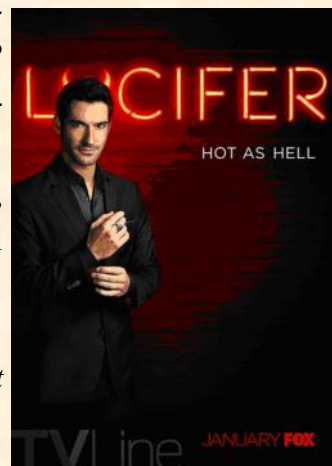
Egyiptom mitológiája mindig is érdekes volt, most a Nílus menti istenekről láthatunk egy filmet.

Ré napisten fia, Széth (Gerard Butler) magához ragadja Egyiptom trónját. Elveszi Hórusz (Nikolaj Coster-Waldau), a trónörökös szemét, így megvakítja őt.

A lázadók viszont vissza akarják kapni a Hóruszt, Bekk (Brenton Thwaites), a tolvaj és szerelme pedig segít ebben.

Sikerül Bekknek megtalálnia Hórusz szemét? Vajon a szerelem erősebb vagy a hatalom?

Mitológia, bátorság, kaland – kell ennél több?

Kiss Zsanett

Sorozatajánló –

Grimm

Sokan ismerik a Grimm testvérek meséit. És mi van, ha nem is mesék? Nick Burkhardt gyilkossági nyomozó élete fordul, mikor kiderül, hogy ő a Grimmelek le-származottja, és látja azt, amit mások nem.

Egyedül kell-e megbirkóznia a feladattal? Sikerül-e titokban tartani a szerelme, barátja és mindenki más előtt a titkát? És mi az a kulcs, amit mindenki keres?

A sorozat különleges világa nem az általunk ismert Grimm-meséket, hanem a számunkra láthatatlan, veszélyekkel teli világot mutatja meg, ahol még az sem egyértelmű, hogy ki a gonosz valójában.

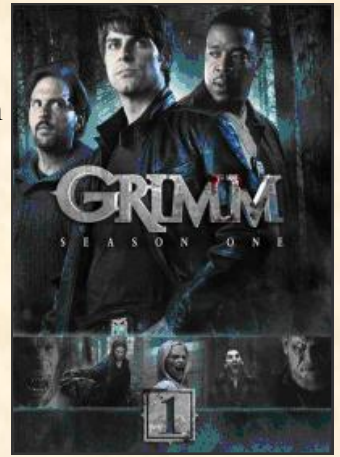
K. Zs.

Lucifer

Az idők kezdetén... Isten letaszította a Lucifer nevű angyalt, és arra ítélte, hogy ő legyen a pokol ura... Míg ő úgy nem döntött, unatkozik, és neki is jár egy kis szabadság. Nyaralni indul – Los Angelesbe. Nem titkolja származását, nem visel álnevet. Egy menő bár büszke tulajdonosa lesz, az éjszaka koronázatlan királya. Azonban vakációja nem várt fordulatot vesz: egy este gyilkossági ügybe keveredik, amiben ő is meghalna, ha nem lenne halhatatlan. Mivel meg akarja büntetni a tetteseket, kapcsolatba kerül egy nyomozónővel, aki érthetetlen módon nem érzi mindenki más működő mágikus vonzerejét, nem akarja felhívni magához éjszakára, viszont szívesen lelőné őt. Chloe olyan rejtvény, akit Lucifer sem képes megfejteni.

Mi történik, ha az ördög végleg a Földön akar maradni, és elkezd emberré válni? A sorozat ellenállhatatlan humorral ötvözi a valós drámát, és minden, csak nem tipikus krimi.

K. Zs. és R. T.

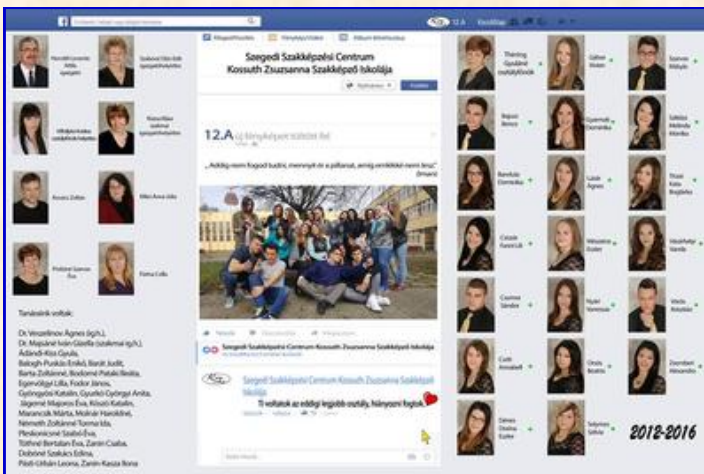

...és megtörtént, ami még soha.

Annyi közölnivaló anyagunk van, hogy az egyszerűen nem fér bele egy lapba. A könnyebb olvashatóság érdekében tehát ezen a ponton lezárjuk idei utolsó számunk – első részét. Természetesen a krónikába illő események megörökítést érdemelnek, úgyhogy ezúttal két részletben adjuk ki lapunkat. Kedves Olvasó, ha idáig eljutottál, kérek, ne hagyd abba az olvasást, hanem rögtön folytasd az 5. évfolyam 4. számával!

Ludányi Zsófia rajza

A KáZsé (Egész Könnyű) lapot kiadta:

a Szegei Szakképzési Centrum Kossuth Zsuzsanna Szakképző Iskolája

Felelős kiadó:

Horváth Levente Attila igazgató.

Felelős szerkesztő: Mikó Anna Júlia.

Szerkesztették: Kiss Zsanett, Rabb Tímea.

A fotókat készítették: Egervölgyi Lilla, Földi Lili, Marton József, Mikó Anna, Molnár Gyöngyi, Novkov Zorán, Szatmáry Dániel.

Illusztráció: Ézsiás Alexandra, Keresztury Zsuzsanna, Ludányi Zsófia.

A lapban megjelenteket írták:

Ácsné Fekete Ilona, Barát Judit, Czagány-né Németh Melinda, Csongrádi Beáta, Földi Lili, Fürtön Enikő, Katona Boglárka, Kiss Zsanett, Kothencz Gabriella, Mikó Anna, Peszeki Szandi, Rabb Tímea, Süli Petra, Vincze Violetta, Wratin Sándor Wesley.

A versenyeredményeket, aranyköpéseket köszönjük tanárainknak és szabadidő-szervezőnknek!

Szeged, 2016. június

Folytasd az olvasást számunk második részével! Ha hiányzik valami, ott található!